

Kresba: RIMMER

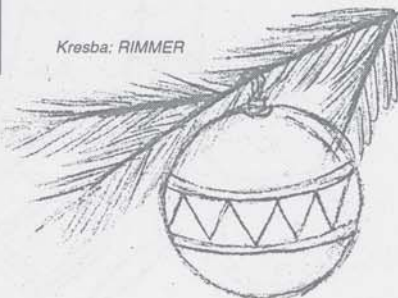

ÚVODNÍK

Ani jsme se nestačili vzpamatovat ze sychravého podzimního počasí a už se tu na nás ze všech stran valí sněh, vánoční horečka a nakupovací mánie. Nebudu vás unavovat klábošením o krásné vánoční době. Sami jistě víte, jak na vás toto období dokáže zapůsobit a jak ho vnímáte. Chtěla bych vám jen popřát hodně štěstí, zdraví a pevnou vůli. Celému pedagogickému sboru přeji ještě pevnější vůli, zdraví, štěstí a ochotu učit nás. Přiznejme si to, ale někdy to opravdu potřebují, stejně jako my. To (a možná ještě více) přeje

-DALin- a redakční rada.

Kresba: RIMMER

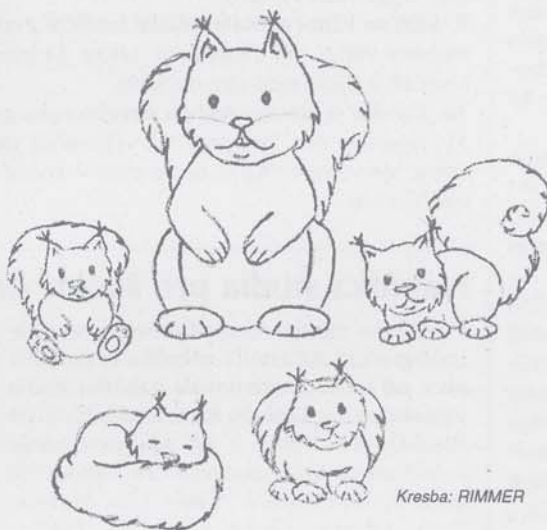
Procházím se lesem, je mi zima a hledím do unavené přírody. Nebude trvat dlouho a z oblohy budou padat vločky sněhu, za okny se bude třpytit vánoční výzdoba a vše bude mít svůj kouzelný nádech. Všichni jsme již natěšeni na to, až ozdobíme vánoční stromček, dáme a dostaneme dárky, oslavíme Vánoce, užijeme si prosincového volna a s koncem roku se náležitě rozloučíme.

Rád bych prostřednictvím úvodníku poprosil všechny pyrotechniky (mezi které patřím), aby byli opatrní a hlavně ohleduplní, jelikož je to pár let zpátky, kdy jsem na Mikuláše a čerta uviděl neurotického andělíčka a nedaleko něj kluky, co se bavili tím, že po něm házeli bouchačky. Musím podotknout, že jsem byl překvapený tím, jaké všechny výrazy v nebi znají :). Vypadalo to legračně. Na závěr bych vám chtěl popřát hezké prožití prosince a hodně zdraví, štěstí a splnění všech přání v roce 2005.

-les-

Veverčí vánoční vyprávění

Vysoko, vysoko, ve vymlácené, vysloužilé vojenské věži vedle věkovitých, vychýlených vrb, vroubících veliké vřesoviště ve Večmělicích vychovávala vážená vdova, veverka Vořešňáková, veselá veverčata - veverčáčka Venouška, vykutáleného všetečku většihho, vytáhlého Vítka, vychytralého vejtlupka, veselou všudybylku veverušku Vendulku, vystrašenou, vykulenou veverčičku Verunku.

Kresba: RIMMER

Vdova Vořešňáková vařila vždy večer veverčatům večeři: ve vědýrku vajíčka, václavky, vřesový vývar. Výživu veverčat vhodně vyměňovala.

Vánoční víkend vrcholil. Vyřezanou vařečkou vyndávala vdova veverčatům voňavé vanilkové vdolečky Vtom! Vedle ve vaně vyváděli ve vodě veverčáčci všelijaké veselé vylomeniny. Vítek vřískal, vyskakoval ve vaně: „Vyjé! Vyjé, vodní voli! Vezte Vítka vzhůru!“ Vysoko vyšpláchla voda, vlny vyplnily vše

vůkol. Vašík vzadu ve vaně vedle vyděšených veverek vztekle vzlykal: „Vítku! Vypadneme! Vypadneme! Vítku! Vybouráme!“ Vítkův vodotrysk však vyrážel vždy výš, výš, výš vzhůru vzduchem.

Vdovina výdrž vyprchala. Vypohlavkovala vřeštící veverčí výrostky, vyhubovala všem, vyměřila veverčatům vykoledovanou výslužku: „Vítku! Vašíku! Vyprášíte veverušským vlnáčky! Vyčistíte všem vlhké válenky! Verunko! Vendulko! Vyžehlíte veverčátkům vyspravené vestičky! Všichni vespolek vylouskáme všechny vlašáky! Vyválím vám vánoční věnečky, vysypu vypečenou vánočku! Vánoce vzápětí vítají vás všechny!“

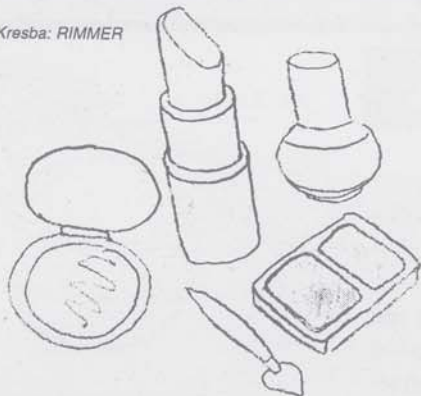
Veverčata výskala: „Vy všichni ve veverčím vesmíru VYČKÁVEJTE VELICE VEVERUŠČÍ VÁNOCE!“

...vyzdobené větvičky významně voní -
Vánoce vcházejí...

-micka-

BEZVĚŠTĚ

Kresba: RIMMER

ZÁŘÍ - ŘÍJEN NA DM I

Začalo září a s ním i nový školní rok, který na náš domov mládeže přinesl mnoho nového.

Po pěti letech strávených mezi námi nás opustili po maturitě žáci ze třídy pana učitele Martina Macka. Všem nám tu moc chybí. Naopak přibýlo do internátního kolektivu několik nových dívek chodících do prvního ročníku, včetně dívek nástavbového studia. Nedají se tak přehlédnout starší kluci, jak ti, kteří jsou v Rumburku poprvé, tak i ti, kteří k nám přešli z DM II.

Po nezbytných úvodních formalitách, jako je seznámení s řádem DM, režimem dne apod., čekalo na mnohé z nových lidiček překvapení ve formě nejrůznějších seznamovacích psychoher (BALÓNKY, PROVÁZKY, ZPOVĚĎ...). Holky ze třídy 2.S zase přehodnocovaly uplynulý školní rok u „STROMU OČEKÁVÁNÍ“ a vzpomínaly na prázdniny díky „POKLADU“ (mimochoodem, poklad byl tak důkladně zakopán, že se hledal dva večery).

Celé září, a také v říjnu, bylo často teplo a svítilo sluníčko, takže se na hřišti před DM odehrávaly velké volejbalové zápasy. Hrál se, dokud bylo vidět na míč, a občas i o trochu déle.

„UMĚNÍ KOMPLIMENTU“ a „UMĚNÍ ŘÍKAT NE“ jsou názvy dvou prvních dílů malého kursu asertivity, jehož se zúčastnili studenti z nástavbového studia. (Asertivita = způsob komunikace, který nás učí říkat „pravé“ věci „pravé“ osobě na „pravém“ místě v „pravý“ čas „pravým“ způsobem tak, abychom z toho měli dobrý pocit pro sebe.)

Na DM také proběhla MALÁ KOSMETICKÁ PORADNA včetně ukázek líčení (nejvíce zaujal hrdina z DM II, který se odvážně svěřil do rukou našich holek a byl proměněn ve vlnadnou slečnu) a večerní RELAXACE. Novinky v materiálním vybavení jsou také důležité: „Hurá a sláva, máme novou televizi a dokonce i mikrovlnnou troubu.“

Samozřejmě že tam, kde bydlí kluci i holky, vznikly rychle i nové lásky, a tak prostě můžeme konstatovat: „Život internátní je opět v plném proudu.“

Za DM I vychovatelka
Bc. Lenka Obergruberová

Rozhovor s panem Richardem Sýkorou

1. Proč jste přestoupil ze ZŠ Krásná Lípa na SOU?

Baví vás učit spíše mladší, nebo starší žáky?

Nemusím dojíždět, čím starší žáci, tím víc rozumu a lepší vzájemná komunikace (není pravidlem).

2. Jak vycházíte se svými třídami 2.B a 1.A?

1.A po pár týdnech neznám tak, abych mohl soudit. Na žáky 2.B jsem si názor již udělal, ale je to pouze mezi mnou a jimi.

Své případné problémy s některými z nich nebudu řešit přes školní časopis.

3. Jaký byl váš největší školní průsvih?

Ředitelská důtka na gymnáziu za „omezování osobní svobody a porušování zásad socialistického soužití“ spojená s podmíněným vyloučením.

4. Čím jste chtěl být jako malé dítě?

Dospělým mužem.

5. Měnil byste své současné zaměstnání, případně za které?

Po některých desetiminutovkách ihned a za kterékoli, ale o prázdninách si to vždy rozmyslím.

6. Jak trávíte svůj volný čas?

Pes, příroda, přítelkyně, sport - schválně uvádím v abecedním pořadí, protože mám výčitky, že často je pořadí dost jiné. Samozřejmě nejraději vše dohromady.

7. Z čeho máte největší strach? Bojíte se stárí?

Ze smrti nebo vážné nemoci kteréhokoli příbuzného či známého. Spíše než stárí se bojím nemožností s ním spojené, ale ta samozřejmě může přijít dříve (úraz).

8. Co vám polichotí / naštvé vás?

Na lichotky nedám a naopak je mi pochlebování dost nepříjemné a uvádí mne do rozpaků. Štvé mě, když si někdo hraje na něco, co není - různí „mistry světa“ ve sportu, ale i světáci a hlavně světačky s cigaretou v jedné, skleničkou (láhví) alkoholu v druhé ruce a plnými ústy vulgárních výrazů.

9. Blíží se Vánoce. Máte nějaké tradiční zvyky?

Nejsem věřící ani pověřivý, takže žádné zvyky či rituály nedodržuji. Snad jen kapr k večeri a dárky pod stromečkem.

10. Dáváte si předsevzetí do nového roku a splníte je?

31. prosinec není pro mne tak výjimečný den, abych se musel k něčemu zavazovat a už vůbec ne veřejně. Když budu chtít v životě něco dokázat, je pouze na mě, jestli pro to udělám vše.

-lincy-

Nabídka studia pro školní rok 2005/2006

V průběhu měsíců říjen až prosinec se naše „polygrafka“ zúčastnila několika výstavních akcí, při nichž prezentovala nabídku studia v následujícím školním roce. Ředitel učiliště PaedrDr. Sv. Kubeš a Jiří Malypetr spolu s vybranými žáky „putovali“ za budoucími studenty do Litoměřic, České Lípy, Nového Boru, Liberce, České Kamenice, Děčína a Rumburku.

Děkujeme jim
a budeme se
těšit, koho zlákali.

-iša-

Kresba: RIMMER

„ZPOVĚĎ DÍTĚTE SVÉHO VĚKU“

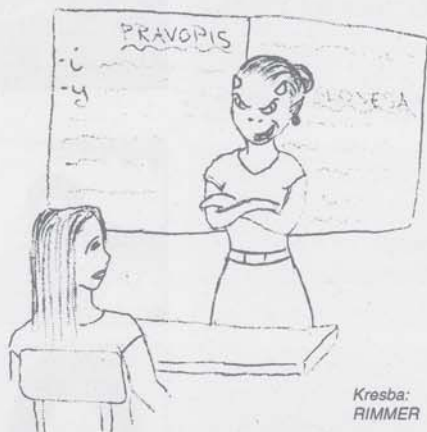
Když jsem byl malý princ, jak mi říkávala babička, maloval jsem si svět v obrazech veselými barvami. Netušil jsem totiž, co je to škola! A ta je skutečným problémem! Školka, to byl ráj, bohužel už navždy ztracený ráj! Vše, čemu jsem se v ní naučil, bylo po mě zajímavé a byla to škola hrou! Jenomže pak přišla obecná škola! Stále častěji jsem si připadal jako Alenka v říši divů...! Ovšem s tím, jak si připadám nyní, se to nedá srovnat! Citím se totiž jako totální idiot! A může za to hlavně naše češtinářka! Pořád nás bezdůvodně dusí, až mám pocit, že se do ní přetvřel démon! Chce, abychom se pořád učili nějaké nové básně, psali písničky a hlásili se! Ale tohle je přece zločin a trest takhle pořád někoho mučit! Už jsem z toho samého učení blbý a blbější, za chvíli budu ještě víc! Existují jen dvě možnosti - vojna a mír - a ona si zvolila tu první...

Poslední kapka byla, když si vymyslela, že jí budeme zpívat! Tak takhle se tedy zotročit nenechám! To ne, žádné písně otroka! Snažil jsem se proti ní poštvat celou třídu, ovšem zjistil jsem, že ti bídníci mají příliš nahnáno! Dokonce si tukali na čelo a já měl dojem, že jsem snad proti všem! Ale pak se jeden Cassanova, největší balič holek u nás ve třídě, rozhodl, že se ke mně přidá. K mému překvapení se k nám přidala i jedna třídní kráska a také zvíře, kluk, co vypadá jako Tarzan z rodu opic. A dokonce i věčně nepřítomnej a otrávenej Vávra! Bylo nás pět. Proplouvali jsme mezi proudy odrazujících přesvědčování zbytku třídy. Nakonec se k nám ještě přidalo posledních sedm statečných.

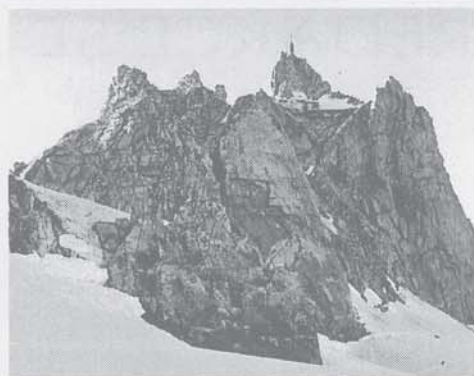
Věděli jsme, že zrocení zlé ženy nebude nic jednoduchého! Ale také ne, jak to vlastně dopadne! Naše bratrstvo spolu s jednou kráskou nebylo úspěšné! Akorát jsme babu pořádně naštváli tak jako nikdy předtím, naše námítky na její příslušnou přísnost ani nevyslechla! Takhle je to hodně špatná božská komedie, ve které mám bohužel hlavní roli!

Ach jo, toto je opravdu strašný rok! My, kteří za onu „vzpoudu“ neseme vinu, chodíme jako tělo bez duše. Jako kdybychom měli mrtvé duše a naše živá těla se plazila, jak se dehydrovaný pouťník plazí pouští a pralesem. A proč vlastně? Kvůli češtinářce? Kvůli mé „vzpouře“? Prostě kvůli té pitomé škole! Jestli tohle nepřezijí, tak mi prosím, když bude venku teplo, když už bude máj, přineste na hrob kytku. Ať mi tam pak alespoň roste nějaké hezké hřbitovní kvítí...

Šárka Kolářová, 3.B

Kresba: RIMMER

Jak jsem lezla a nevylezla na Mt. Blanc

Vzhledem k tomu, že jsem se od dvanácti let pohybovala po halách a sokolovnách jako hráčka basketu, přišlo mi celkem normální změnit v jednatřiceti letech jednostranné sportovní zaměření a hlavně prostředí. Obula jsem lyže, čehož výsledkem byly nesčetné podlitiny po celém těle (ještě, že umím padat), posléze díky produktům, které jsem vyráběla, i snowboard a ejhle, to šlo. Hory miluju díky svým přátelům, kteří jsou opravdu renomovanými lezci, takže nabídce na zdolání nejvyššího vrcholu Evropy se nedalo odolat. Tak jsme v srpnu 2003 vyrazili. Já a tři ostřílení páni lezci.

Chamonx bylo prosluněné a rozpálené. Spousta turistů v lakýrkách a decentních oblecích nás pozorovala, s našimi 25kg vážícími krosnami jako bychom nebyli zcela při smyslech.

První den jsme dorazili na Aiguille du Midi 3842 m. Odtud jsme už nasadili mačky a po nestabilním a roztékajícím se hřebínku jsme pokračovali směrem dolů na plato, kde mělo asi deset výprav postavené stany. Rychle jsme postavili svůj tábor a ještě rychleji se oblékali, protože teplota z +35 stupňů spadla na -15 °C. Ze sněhu jsme uvařili pytlíkovou variaci na polévkové téma a čaj. Zavřeli jsme stany, spacáky a oči. Za chvíli jsem si připadala, jak o Vánocích.

Z dálky bylo slyšet cinkání zvonků, které se rychle přibližovalo společně s italsko-anglickým rozhovorem. Byli to lezci, kteří na rozdíl od nás nepodcenili globální oteplování a zahájili svůj výstup už ve dvě hodiny ráno.

My borci jsme vstali až v sedm hodin. Chlapci posnídali vepřovku a já úžasnou karbohydrátovou stravu v tubě. Po vydatné snídani jsme nasadili sedáky mačky a s radostí se vrhli na prosluněnou cestu k vrcholu. Několik dalších výškových metrů jsem měla pocit, že jsem na exkurzi v kafilérii, protože vepřovka vykonala své a já jsem šla bohužel až třetí, ale nebylo úniku, všichni jsme byli na jednom laně...

pokračování příště

-DALIN st.-

! POZOR SOUTĚŽ !

RR pro vás připravila soutěž. Zodpověz a vyhraješ sladkou odměnu. Svoji odpověď vhod' do schránky, nezapomeň uvést své jméno, příjmení a třídu. Losování vítěze proběhne na RR 1. 2. 2005. A nyní úkol: Najdi a vypiš názvy lit. děl (filmů), které autorka v příběhu použila.

-RR-

POPIS KOČKY - ze školních šestiťů

Kočka domácí je proto domácí, že se zdržuje doma. Vpředu má hlavu, vzadu žádnou nemá. Je příbuzná s jezkem, protože se umí ježit. Má drápy a jimi leze na strom, kde honí a chytá vajíčka. Také má špičaté uši, které jsou ve tmě ostré, aby mohla chytat myši. Kočky jsou obaleny chlupy a elektrizují se, když se jde proti nim. Vzadu mají ocas, který je vždy tenčí, až na konci docela přestane.

Ze všech domácích zvířat je nejlepší koťátko, protože je útulné. Je to čtvernožec. Nohy má obvykle na rozích. Zabývá se různými ručními pracemi z papíru a vlny. Když je větší, tak jako jediné zvíře dokáže vycenit zuby a zaprskat. Myje se jako my předními packami. Často se tře lidem o nohy, protože výš nedosáhne.

Kočka je velmi šikovné zvíře, a když se vyhodí, vždycky padne na zem a žere mléko. Když se zabije, ještě dlouho žije a

potom chcípne. Říká se o ní, že má sedm kočičích životů. Množí se koťaty, která jsou devět dní neviditelná.

Kočka se mi líbí a obdivuji ji. Každý den se myje, i když jí k tomu nikdo nenutí. Ta naše je ale falešná, protože se nakonec zjistilo, že je to kocour. I když je domácí, hodně chodí po dvoře a po půdě. Mléko pozná už podle kastrůlku. Na kočku voláme: Kšššc! Patří mezi domácí zvířata, protože vrní. Je trochu zastaralá, protože ještě přede. Na ní závisí život myši. Má plnou hubu zubů, ale i jinak velmi dobře vyvinutý chrup. Když utíká, vypadá to, jako by se jí za tlapkami prášilo. Ráda se kočkuje se psy, ale nakonec vždycky uteče na strom.

Když je kočka divoká, tak se tlačí ven a živí se v lese. Nakonec se nechá odstřelit. Ve škole jsme se učili, že se její kosti spojují pomocí chrupky a žeber. Kostra slouží v kabinetě k výcviku dětí. Je rozdíl, když se říká, že je to pro kočku, ale pod psa.

-micka-

REDAKCE SE PŘEDSTAVUJE

Dvanáct vánočních dní

Jméno: Radka Stružinská
Red. zkratka: -lincy-
Věk: 17 let
Zájmy: hudba, knihy, Bezevšeho
Vzkaz pro všechny: Žijte každý den na sto procent, protože nevíte, co vás potká zítra. A pamatujte, že o Vánocích by měl být člověk s těmi, které má rád. Šťastné a veselé :)

Na první vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: koroptev, co na hrušce sedávala.

Na druhý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Na třetí vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Na čtvrtý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Na pátý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Na šestý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: šest ležících kachen, pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Na sedmý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: sedm plovoucích labutí, šest ležících kachen, pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Na osmý vánoční den milá mi špinila sen. Toto mi k svátkům darovala: osm dojících děveček, sedm plovoucích labutí, šest ležících kachen, pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Devátý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: devět tančících dívek, osm dojících děveček, sedm plovoucích labutí, šest ležících kachen, pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Desátý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: deset skákajících lordů, devět tančících dívek, osm dojících děveček, sedm plovoucích labutí, šest ležících kachen, pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Jedenáctý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: jedenáct na dudy hrajících dudáků, deset skákajících lordů, devět tančících dívek, osm dojících děveček, sedm plovoucích labutí, šest ležících kachen, pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Dvanáctý vánoční den milá mi splnila sen. Toto mi k svátkům darovala: dvanáct bubnujících bubeníků, jedenáct na dudy hrajících dudáků, deset skákajících lordů, devět tančících dívek, osm dojících děveček, sedm plovoucích labutí, šest ležících kachen, pět zlatých prstýnků, čtyři ptáčky zpěváčky, tři francouzské slepice, dvě hrdličky a koroptev, co na hrušce sedávala.

Jméno: Jan Richter
Red. zkratka: -les-
Věk: 17 let
Zájmy: rock, příroda
Vzkaz pro všechny: Neberte život vážně. „Sranda musí být!“

Jméno: Petra Štětková
Red. zkratka: -DALin-
Věk: 16 let
Zájmy: turistika, lezení, psaní, čtení, lyžování a snowboard, děti...
Vzkaz pro všechny: Vše nej do nového roku!!!
 A hlavně: dokud sklenice padá k zemi, je celá...

Jméno: Denis Dementýjev
Red. zkratka: -Den-
Věk: 18 let
Zájmy: kreslení, jízda na kole, lyžování
Vzkaz pro všechny: Přeji všem trpělivost a houževnatost v učení a šťastný nový rok.

Jméno: Lenka Pilátová
Red. zkratka: -RIMMER-
Věk: 15 let
Zájmy: čtení (fantasy), kreslení, hraní PC her, keltská a irská muzika, jízda na koni i kole, plavání, psaní knihy, procházky přírodou, filmy, rybaření...
Vzkaz pro všechny: Chtěla bych všem popřát hodně štěstí, zdraví a úspěchů. Krásné Vánoce a bohatého Ježíška.

Jméno: Lenka Zerzánová
Red. zkratka: -micka-
Věk: 21 let
Zájmy: četba, ale hlavně hudba a zase hudba
Vzkaz pro všechny: Čtěte Bezevšeho, ať máme radost, píšeme pro vás!

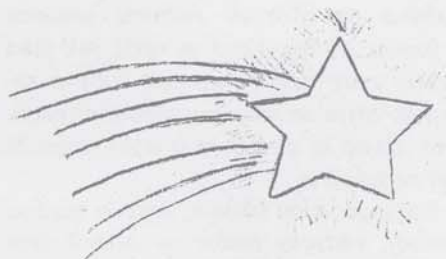
Jméno: Tomáš Jindra
Red. zkratka:
Věk: 16 let
Zájmy: počítače, čtení, kreslení
Vzkaz pro všechny: Milí žáci, chtěl bych vám popřát veselé Vánoce, příjemné prožití svátků a samé jedničky.

Vánoce u nás?

Vánoční čas mám nejraději. Lidi jsou najednou mírní a klidní. Teda většinou. Až na mého otce. Můj otec na Štědrý den nervózně poletuje po bytě a hledá dárky, které uklidil na nějaké tajné místo a sám neví kam. Potom se nás ptá, jestli NÁHODOU nevíme, kde že ty dárky jsou (obvykle ho necháme vycukat a nic mu neprozradíme - tedy do té doby, než stihne zkazit celou vánoční náladu). A když ji zkazí, tak to stojí za to. Táta řve, protože se vytvoří neskutečný zmatek, který nesnáší, mamka brečí a lamentuje, že to je jako každý rok, a my tři sourozenci se vztekáme, protože si nemůžeme rozbalit ani dárky od mamky, která na rozdíl od táty ví, kam je dala. Po dvou hodinách tátovi prozradíme „tajnou skrýš“ (posel - jako vždy) a vše nabírá ten správný směr. Táta se raduje, mamka brečí radostí a naše „trojka“ se mlátí! (Taky radost). A potom všichni usedáme na gauč a opět prosíme tátu o to, aby si příště napsal, že dárky dává do postele.

-DALin-

Kresba: RIMMER

Nový rok v Rusku

Zakladatelem tradice pravidelných oslav Nového roku byl císař Petr I. Ve speciálně vydaném nařízení příkazoval vyzdobit domy a náměstí novoročními stromky, pořádat maškarní plesy, koncerty, uspořádat ohňostroj a při setkání s Novým rokem střítet s kanonů. A tak se stalo, že se svátek

Kresba:
RIMMER

líbil lidem a stal se velmi oblíbeným. Přípravy začínají dlouho dopředu, vyrábějí se maškarní kostýmy, děti se učí nové básničky a písničky, které recitují a zpívají na novoročním představení, a určité dostanou za to dárky od Dědy Mráze a jeho vnučky

Sněhurky - hlavních postav tohoto svátku. V každém domě se stojí stromček a právě pod ním všichni najdou svoje novoroční dárky. Největší strom se staví na náměstí.

31. prosince v noci a další dny k němu přicházejí děti i dospělí. Odsud létají do nebe ohňostroje, tady mezi pohádkovými hrdiny a hrady z ledu a sněhu si hrají děti, setkávají se zamilovaní a vznikají nové známosti. Několik minut před příchodem Nového roku s přáním všeho nejlepšího k občanům mluví prezident. Hlavní hodiny Ruska na Rudém náměstí v Moskvě zvoní dvanáctkrát, přichází Nový rok.

Všichni Rusové blahopřejí svým přátelům, rodičům a všem lidem na celém světě štěstí, zdraví a dosažení úspěchů.

Denis Dementyjev, 1. A

Poznámka redakce : Denis žije v ČR teprve rok, je s podivem, jak rychle se učí nový jazyk, jak úporně zápasí s přechodem z azbuky na latinku. Ví, co chce, a dělá pro to vše. Nemá to lehké, ale nevzdává se, my mu držíme palce. Děkujeme za příspěvek, který je možno po několika úpravách otisknout, a za práci pro noviny.

-RR-

Bliží se vánoční čas, kdy se křesťanský svět chystá oslavit svátek narození Ježíše Krista, o jehož zrození hovoří i kniha ve světě nejrozšířenější, a tou je Bible. Proto tentokrát nebudu hovořit o smaženém kaprovi, o vánočním cukroví, o lásce k bližnímu, o světylkách v očích dětí... Doufám, že můj malý dáreček povídání vás trochu potěší a trochu poučí v předvánočním čase.

VÁNOCE A KNIHA KNIH

Možná bude pro vás překvapením, že Bible není vlastně jedna kniha. Není dílem jednoho autora, je to vlastně taková „malá knihovna“. Bible, jak ji dnes vnímáme, obsahuje 73 knih, jejichž jednotlivé části byly sepisovány různými lidmi po dobu delší než dva tisíce let. Najdete tu různá vypravování a podobenství, písně a básně, zákony a přikázání, výroky a dopisy, zprávy o historických událostech i vize budoucnosti. Dělí se na dvě části: Starý a Nový zákon. Starý zákon vypráví o tom, jak si Bůh vyvolil Izraelce za svůj lid, jak je provázel od počátku a zůstal s nimi ve dnech zkoušek až do vysvobození. Na několik staletí se pak vyprávění přerušilo. Následuje Nový zákon, který začíná narozením Ježíše Krista, pokračuje popisováním jeho života a smrti a dalším šířením křesťanské víry.

V Guinnessově knize rekordů zaujímá Bible hned tři prvenství:

- 1) První kniha tištěná mechanicky.
- 2) Pod názvem Guttenbergova Bible je jedním z 21 zachovaných výtisků z této dílny a je vlastně nejdražší tištěnou knihou, která byla kdy prodána. Při dražbě v roce 1978 její cena vyšplhala až k částce 1 265 000,- liber.
- 3) Bible je nejrozšířenější knihou na světě. V letech 1815 až 1975 dosáhla dvou a půl miliardy výtisků. Zpráva Biblické společnosti o roční produkci uvádí, že se

v celém světě prodalo více než 10 miliónů částí Bible. Od vynálezu knihtisku byla vytištěna v 1760 jazycích či nářečích. Přesto ještě přes 200 miliónů obyvatel na světě nemá dosud Bibli přeloženou do své mateřštiny.

Biblické příběhy ovlivňují světové události už více než 4 tisíce let. O poznání pravdy Bible a jejího poselství lidé vedli velké boje. Bible proměňovala a proměňuje život národů i jednotlivců. Základní znalost Bible patří ke vzdělanosti každého z nás bez ohledu na to, zda jsme věřící či ateisté.

Možná teď někoho z vás napadne: No a jakou tedy má s biblí souvislost Bůh? Bible se z pohledu věřícího člověka liší od kterékoliv jiné knihy na světě v jednom velmi důležitém ohledu. Je dílem nejenom mnoha různých lidí, ale pro věřící je i dílem Boha samého. Často slyšíme, že Bible je „vdechnuta Bohem“. Někdy se užívá pro to výraz „inspirovaná“. To neznamená, že by Bůh diktoval svá slova pisatelům, ale Bůh je inspiroval, tj. vedl k poznání své vůle a pravdy.

Poselství Bible má zvláštní moc mluvit k lidem každé doby, proto se Bible často označuje pojmem „Boží slovo“. Hezké Vánoce všem!

Táňa Nováková, 2.S (poradcem byla studentka Biskupského gymnázia v Bohosudově)

VÁNOCE a SEKTY

Vánoce pro nás ateisty znamenají nakupování dárků a užívání si vánoční pohody bez spěchu a každodenních starostí. Někteří z nás možná ani neznají smysl Vánoc, proč jsou, jak vznikly a jak dlouho se slaví.

Věřící lidé mají vždy svoji verzi smyslu Vánoc, tedy narození Ježíše Krista. Oslavují narození a později příchod Tří králů s dary.

Každý z nás zná alespoň nějaké křesťanské vyznání. V dnešní době se setkáváme se sektami, které mohou uznávat Boha, jeho skutky a poslání, ovšem nevyznávají jeho narození, nýbrž smrt a zmrtvýchvstání. Tedy jejich jediný svátek, který uznávají, jsou Velikonoce. Příkladnou sektou tohoto druhu jsou Adventisté sedmého dne. Známější sekta, která nevyznává žádné svátky, jsou tzv. Svědci Jehovovi.

Snad jsem vám alespoň malinko přiblížila pohled na Vánoce z druhé strany mince. Přeji vám všem krásné prožití Vánoc, ať už v jakémkoliv duchu.

-micka-

Vánoce v Polsku

Vánoční svátky jsou jedním z nejdůležitějších svátků. Všichni očekávají, obzvláště pak děti, příchod děťátka (Ježíška). K této přípravě je určena právě doba adventní. Tato čtyřtydenní příprava

vrcholí na Štředý den. Během celého dne se dodržuje půst a začátek štědrovečerní večeře zvěstuje první hvězda na obloze. K štědrovečerní večeři tradičně patří dvanáct druhů jídla s kaprem v hlavní roli. Důležitou tradicí je i seno pod ubrusem a lámání chleba či oplatky před večeří. Stará tradice také praví, že v tento slavnostní den všechna zvířata mluví lidskou řečí. Po večeři

přichází děťátko a rozděljuje dárky všem dobrým lidem. K Vánocům také neodmyslitelně patří i účast na půlnoční mši svaté, kde se zpívají tradiční polské koledy. Na Hod Boží zůstává rodina pohromadě a na návštěvy se chodí až na svatého Štěpána.

-lincy-

údaje dodal farář PhDr. Roland Soloch

Kresba:
RIMMER

RECENZE

Svět podle Garpa

Knižka se mi moc líbila. Napadly mě u ní všelijaké myšlenky. Jedna z nich byla, proč si život mnohdy dělá s námi co chce? Proč vše nejde podle nás? Odpověď byla jednoduchá: protože by všechno bylo předem určeno a bylo vše dost promyšlené, a to by snad ani nebyl život bez toho všeho chaosu. Chaos k životu patří. Z téhle knížky jsem si odnesla toto: člověk si má užívat každý den, nemá ztrácet ani minutu, má mít radost z toho, co mu každý den přináší. A hlavně má milovat. Jde to a každý to ví. Přesně o tom je tahle knížka.

-DALIN-

Manon Lescaut

Ač knihám ve verších moc neholduji, Manon Lescaut mě „dostala“. Drama s nábojem, citem a občasným humorem. To má bohužel málokterá knížka a nemusí být ani psaná ve verších. Obsahuje lásku, přátelství, zlost i porozumění. Doporučuji všem, kteří hledají svou Manon Lescaut nebo svého rytíře des Grieux.

-DALIN-

HORKÝŽE SLÍŽE v Ústí nad Labem

18. listopadu jsme jeli s „kámošema“ do Ústí nad Labem na Horkýže slíže, naši nejoblíbenější kapelu, jejíž písničky se nám moc líbí.

Vše začalo v 19 hodin, kdy přišel jakýsi homosexuál na pódium a začal recitovat své básničky, které - ač byly vtipné - po deseti minutách netrpělivého čekání na první předkapelu nám začaly lézt na nervy. A tak ho smělí hoši včetně mých kamarádů kamsi poslali. Když tedy „básník“ odešel, spustila první místní punk-rocková předkapela ROSE MEANS ROSE. Moc se mi to nelíbilo. Je to tím, že tam měli ženský vokál. Druhou předkapelou byla, podle mě z předkapel nejlepší, HOUBA, jejíž hudba nás opravdu chytla. A jako poslední před Horkýžema přišli HRACZKI, které padesát minut svého vyhraného času ladili aparaturu a když už spustili, nebylo to podle mě nic moc. Ovšem po 21. hodině se mi chuť spravila, neboť na podium konečně přišli HORKÝŽE SLÍŽE, na které jsme se tak dlouho těšili. Slovenská crazy-punk-bigbitová legenda to parádně rozpálila se svými klasickými písničkami (např. Atomový kryt, Malá Žužu, Horkýže slíže), všechny si nepamatuji (každý si asi domyslí proč). Bylo to ale super. S klukama jsme vyřvali, ať zahrájí naši nejoblíbenější písničku od nich - Prefektovanou, z které se vždy otřásají Křečany a Racek v základech, ale nezahráli ji. Každopádně toho, že jsme tam jeli, rozhodně nelitujeme, protože to tam bylo opravdu perfektní.

-les-

Riverdance poprvé v Praze

Ohromný zástup lidí hrnoucích se z metra do pražské SAZKA ARENY, všude policisté, tak takovýto zmatek vládl v pondělí 15. listopadu před nejmodernější halou. A důvod? Odpověď je prostá, do Prahy totiž poprvé zavítal nejslavnější projekt RIVERDANCE. A my (já a teta) jsme byly u toho. Tento irský taneční soubor, jenž byl založen roku 1993 vystoupil v obrovské hale od osmi hodin večer. Pravda, cena vstupenky byla dosti tučná (od 900 Kč do 1950 Kč), ale ten zážitek stál za to.

Dříve, než jsme však vstoupily do rozlehlých prostor majestátní haly, čekala nás i naše tašky důkladná kontrola. Jelikož však bylo vše v pořádku, nechali nás projít. Než představení začalo, musely jsme si trochu delší dobu počkat, naštěstí nám ale tu chvíli čekání usnadňovali tím, že do začátku pouštěli příjemné irské melodie. Sice nás neustále ujišťovali, že představení začne za několik málo minut, ve skutečnosti jsme ale musely čekat alespoň deset dalších navíc. Pak to ale konečně přišlo... Světla pohasla, ale ne úplně, z jeviště se začal linout suchý led a to vše bylo podbarveno tóny mysteriózní hudby, do níž vypravěč začal vyprávět svůj příběh, který byl motivován starou irskou legendou, jež představovala boj dobra a zla. A pak náhle do té tajuplné atmosféry vstoupily na jeviště tanečnice.

Jejich kroky, které byly zprvu pomalé, se však záhy změnilly v rychlý a energický tanec. Stepařské botky rytmicky cvakaly

o prkna jeviště a nohy tanečnic se jen míhaly v dokonalém souladu pohybů. V tomto vystoupení, které bylo rozděleno na dvě části, ale nehrály hlavní roli jen irské tance, nýbrž se zde často objevovaly i prvky jiných kultur, jako například ruská častuška (jak jsem se dozvěděla od tety) či španělské flamengo.

Co se týče hudebního a pěveckého doprovodu, tak to bylo naprosto nezapomenutelné. Zejména překrásný melodický hlas mladé sólistky, která stála v čele malého chóru či hluboký bas pěvce, který zpíval „Píseň otroků“ (opět informace od tety). V hudbě se také mimo jemných irských melodií objevily prvky jako je jazz a podstatně modernější a divočejší rytmy bicích. Z řady hudebních nástrojů se zde vystřídal housle, píšťaly, bicí i malé bubny, saxofon, klarinet, kytara i tradiční dudy.

Kostýmy účinkujících i jevištní scenérie byly dokonale prosté, ale přesto tak důmyslné

a okouzující. Promítané pozadí obvykle v podobě nějakého přírodního jevu (svit slunce či měsíce, rozbouřené a hvězdné nebe nebo klidná voda) doprovázely krásné efekty, jako je například hromobití a blesky nebo kvílení větru, prostě nádhera.

A tak, když kolem půl jedenácté večer představení skončilo, byli účinkující náležitě obdařeni potleskem a hlasitým pohovzdáváním. I já jsem byla nadchnuta a dokonce i víc než to. Toto fascinující a velkolepé vystoupení se mi prostě líbilo a rozhodně nelituji, že jsem měla tu možnost jej zhlédnout.

-RIMMER-

GUANO APES - německá kapela se španělským názvem

Praha Sky Club Brumlovka

Guano Apes rozhodně nejsou žádnou sezónní rychlokaškou, vždyť prodej jejich alb se již delší než krátkou dobou pohybuje ve statistických hodnotách. Položky nesčetných koncertních turné by jeden jen těžko spočítal na svých prstech. Fanoušků v České republice je víc než dost, proto se původní návrh na to, že by vystupovali v Roxy, brzy zamítl.

Ten večer byla pražská Brumlovka beznadějně plná, a když se předskakující Vypsaná fixa dala do svého díla, nebylo ani k hnutí. Doména Vypsané fixy je spíše vypravěčský než zpívající hlas zpěváka Márdiho. Kapitola sama o sobě jsou Márdiho texty, někdy příběhové, jindy lyričtější, ale vždycky "brutálně" svěží a vtipné. Kapela odehrála materiál ze svých tenkrát jen dvou dosavadních alb (Brutální všechno a Bestiálně šťastný). Své vystoupení zakončili písní 1982 a pak se čekalo na hlavní hvězdu večera...

Konečně v půl desáté při záři reflektorů se rozezněly první tóny elektrické kytary. Guano Apes všechno šlapalo jako hodinky. Zvuk byl skvěle čitelný a ostrý, jakkoliv by mu neškodilo pár decibelů navíc.

Největší díl pozornosti na sebe pochopitelně strhávala zpěvačka S. Nasic, která po pódiu neúnavně běhala, občas skákala a klečela, k čemuž jí tři chlapi v zádech - kytarista Henning Rūmenapp, baskytarista Stefan Ude a bubeník Dennis Poschwatta - skromně poskytovali prostor a instrumentální podporu. Sandra naprosto plynule přecházela mezi všemi výrazovými prostředky svého tvárného hlasu -

drsným hrdelním křikem, čistým zpěvem, rapováním a sametově hebkým pološeptem. Příklad toho byla píseň Kiss The Dawn, která zněla naživo snad ještě tvrději než na desce.

Po razantním nástupu přišel blok kompozic zejména z aktuálního alba Walking On A Thin Lin, ve které byla již znatelná viditelnost pracovitosti a aranže. Z ní pochází mimo jiné i singlová píseň You Can't Stop Me, dokonalá ukázka tvrdého crossoveru, která po zásluze obdržela jedny z nejoblíbenějších ovací.

Základní blok uzavřela rovněž nadšeně vítaná deska Don't Give Me Names s přezpívanou písní Big In Japan, která je v jejich podání rozhodně lepší. Za zmínku z tohoto alba také stojí jejich snad nejkřídlejší píseň Living In A Lie, kterou si každý v úplném melancholickém tichu vychutnával se zdviženou rukou a lehkým máváním zapáleného zapalovače.

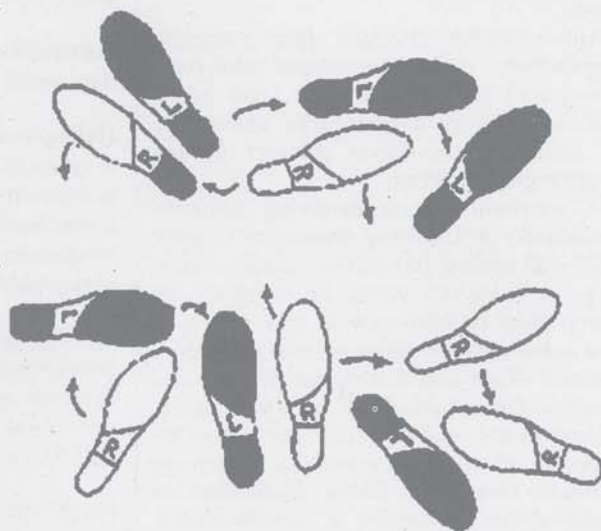
Následovala poloimprovizovaná exhibice s účastí posluchačů v prvních řadách z první vydané desky Proud Like A God, skladba a další očekávaný hit Lords Of The Boards, při kterém se už skákalo i na tribuně a úplnou tečkou se stalo salto vzad bubeníka Dennise.

Přidavků bylo nespočetně, ale každý byl po zásluze odměněn bouřlivým jásotem a proč ne, vždyť Guano Apes si to v každém případě zaslouží. A ti, kdo Guano Apes „sjíždí“ pravidelně, nejspíš zažili vpravdě špičkovou show, zatím co jiní, kteří jejich desky nijak zvlášť nevyhledávají, mohli alespoň o třídu pozvednout své dosavadní mínění.

-micka-

PaPaGájŮV HLaSaTEL

Docela dost lidí se mě ptá, jak se „tancuje“ na punk. Tak jsem se rozhodla, že to těm nevědoucím trochu objasním :o) Tady máte lehký návod k „tanci“ zvanému POGO.

Základní krok: Je velmi snadný, stačí se držet jednoduchého schématu, které jsme zde naznačili.

Při tanci se pokoušejte mít neustále obě nohy nad zemí, pokud možno každou v jiném úhlu. Při tanci je možné prudce kývat hlavou a divoce máchat rukama. Pokud ztratíte rovnováhu, nevádí, od toho jsou tu ostatní, aby váš pád ubrdzili anebo solidárně spadli s vámi na zem.

PUNKZVÁNK

ZMĚNA: 11. prosince ve „Slávce“ nevystoupí SPS a ZÓNA A, místo nich přijede V3SKA (Nový Bor), EXPERIMENTÁLNÍ JATKA (Praha) a STREET MACHINE.

ROZKROK

Pá 3. 12.	NEŘESTI (punk RBK) GESUNDHEIT (HC Kanada)	30,-
Pá 10. 12.	HOU PACÍ KONĚ (Indie pop-rock z Ústí)	50,-
Pá 17. 12.	1. narozeniny varnsdorfského Kulturního domu ROZKROK Písničkář Pepa Nos, LINGERS	20,-
So 18. 12.	„REGGAE, SKA AND ETHNO DANCE NIGHT“	20,-

Na nejaktuálnější program se můžete podívat na www.luzickeprehledy.cz/rozkrok

ROCK SKLEP

Pá 3. 12.	OLDIES PARTY	20,-
So 4. 12.	JIŽNÍ PIONNÝŘI (Jihlava) DJ J-KID/JP	80,-
So 11. 12.	2. výročí znovuotevření Rock Sklepu	?,-
So 18. 12.	DIVE (HC crossover Plzeň) NVIT (emo HC Jindřichův Hradec) + zahraniční host	70,-
So 25. 12.	NEŘESTI (punk RBK) NIJAK (big beat RBK) BLASTING OUT OF LETHARGY (HC punk)	60,-
Pá 31. 12.	SILVESTR JAM SESSION	20,-

Na nejaktuálnější program se můžete podívat na www.luzickeprehledy.cz/rocksklep

GUANO APES

Velký v Japonsku / Big In Japan

Zima ve městě
Krystaly sněhových vloček
Všude kolem mé hlavy a ve větru
Nedělám si ani nejmenší iluzi
Že bych někdy našla odlesk
Letní vlny veder
V tvých očích
Udělal mi, cos mi udělal
Chápu, že už je to jen minulost
Vracím se na svou cestu
Věci se stávají
Dokud mohou
Počkám tu
Dnes večer na svého muže
Je to snadné, když jsi velký v Japonsku

Když jsi dnes večer velký v Japonsku
Velký v Japonsku, buď tvrdý, velký v Japonsku
Kde je moře východu tak modré
Velký v Japonsku, dobře, plat
Protože spím vedle tebe
Všechno je snadné, když jsi velký v Japonsku
Když jsi velký v Japonsku

Neonové světlo na mé nahé kůži
Míhající se siluety
Podivně ozářených manekýn
Mám zůstat tady v téhle zoo
Nebo mám odejít a zaměřit se
Na jiné ošklivé scény
Udělal mi, cos mi udělal
Chápu, že už je to minulost
Vracím se na svou cestu
Věci se stávají
Dokud mohou
Počkám tady
Dnes večer na svého muže
Je to snadné, když jsi velký v Japonsku

Když jsi dnes večer velký v Japonsku
Velký v Japonsku, buď tvrdý, velký v Japonsku
Kde je moře východu tak modré
Velký v Japonsku, dobře, plat
Protože spím vedle tebe
Všechno je snadné, když jsi velký v Japonsku
Když jsi velký v Japonsku

PRINT FORUM - přednáška Alberta Uhlemayra (VEGRA GmbH)

EKOLOGIE V TISKÁRNĚ

Požadavek Evropského společenství na snížení zatěžování životního prostředí je podstatný obzvláště pro tiskářské provozy. Požaduje se snížení zdrojů emisí. **Náš příspěvek k tomu je:**

- snížení IPA u ofsetových tiskových strojů
- snížení ztrát čisticích prostředků odpařováním u tiskových strojů
- Inline a offline lakování s bezemisními disperzními a UV laky u tiskových a zušlechťovacích strojů
- Inline recycling znečištěných přísad do vlhčicího roztoku a čisticích prostředků

1. Snížení alkoholu - informace firem, vyrábějících tiskové stroje a přísady do vlhčicího roztoku ukazují, že cílem je práce se sníženým množstvím alkoholu nebo bez alkoholu. Množství alkoholu < 5 % se dosahuje používáním hydrofilních vlhčicích válců a vhodných systémů měření alkoholu. Bezalkoholový tisk v rotačkách se systémem Heatset je většinou bez problémů!

Pro tisk se sníženým množstvím alkoholu nebo bez alkoholu je důležitý předpoklad přesného měření alkoholu. K tomu se nabízejí přístroje firem Baldwin, Technotrans nebo Unisensor. Pokud se nedodrží metody měření a polární povlaky, pak je tisk se sníženým množstvím nebo bez alkoholu jen ztěžlivě realizovatelný i s moderními přísadami do vlhčicího roztoku.

Isopropanol, který se používá jako alkoholová přísada, najdeme na seznamu vyloučených prostředků profesních sdružení.

2. Čisticí prostředky - profesní sdružení s úspěchem požadovalo, aby nově instalované tiskové stroje směly být používány jen s čisticími prostředky s bodem vzplanutí > 55 °C.

Někteří dodavatelé se zabývají inline filtrací čisticích prostředků na bázi oleje. Tento proces recyklace je nutno pečlivě promyslet, aby se zabránilo dalšímu zatěžování odpadních vod odváděním znečištěné vody do veřejné kanalizace. Vodohospodářské svazky velmi dbají na to,

aby se u těchto zařízení, která podléhají schválení, do čističek odpadních vod přiváděla jen bezproblémová a nezatížená voda.

Firma VEGRA vyvinula jako výsledek posledního vývoje prostředek Universal Pressroom Cleaner 220 400, který neobsahuje alifatické a aromatické uhlovodíky a může se recyklovat pomocí filtrace s příčným prouděním.

Ve srovnání se standardními čisticími prostředky je Universal Pressroom Cleaner 220 400 vhodný pro všechny pracovní postupy u tiskových strojů, to znamená, že tento čistič na bázi vody se může používat i u automatických strojů na mytí gumových potahů všude tam, kde se provádí konečné mytí a kde se používají vypálené desky. Zaměřování sušicích zařízení Heatset odpadá. Provozní testy probíhají v dohodě firmami Oxy Dry a Elettra. Skutečnost, že tento čisticí prostředek je recyklovatelný, má podstatný význam.

3. Lakování inline a offline - zpracování disperzních a UV laků bez ředidel stále více vytlačuje lepidla a lakovací systémy, obsahující lepidla.

Hodnoty lesku nad 90%, měřené pomocí přístroje na měření lesku s úhlovou geometrií 60° se staly realitou. Oba systémy lakování jsou ekologické. Pracují bez emisí.

Shrnutí

Výše uvedené skutečnosti ukazují, že optimalizací vlhčicích ústrojí a používáním vhodné přísady do vlhčicího roztoku je možno realizovat snížení IPA na hodnotu kolem 0 objemových %.

Používáním disperzních a UV laků a našeho ekologického čisticího prostředku Universal Pressroom Cleaner 220 400 se emise snižují na absolutní minimum.

Odpady vlhčicího roztoku a čisticího prostředku je možno recyklovat pomocí filtrace s příčným prouděním. To znamená aktivní ochranu životního prostředí! Příjemné je to, že pracoviště je neutrální z hlediska zápachu a že není dáno žádné zdraví škodlivé zatěžování na pracovišti.

redakčně upravil -iša-

Super obří ofsetový stroj od MAN Roland

Tiskárna Paul Gerin sídlící ve Wolkersdorfu nedaleko Vídně, kterou na českém trhu zastupuje pražská společnost D & S Design Prague, v letních měsících uvedla do provozu tiskový stroj MAN Roland 900 XXL.

Nový tiskový stroj pracuje v maximálním formátu 1 300 x 1 850 mm a je ve čtyřbarvovém provedení. Nový ofsetový stroj MAN Roland 900 XXL se vyznačuje vysokou automatizací celého tiskového procesu - má plně automatické nastavení formátu, dálkové řízení barevníku RCI, rychlé automatické zakládání tiskových desek atd. Rychlost tisku je až 10 000 archů za hodnu. Firma Paul Gerin se pro toto nové zařízení rozhodla především kvůli své výrobní náplni. Na novém stroji budou zpracovávány produkty venkovní reklamy, jako jsou billboardy (nejobvykleji billboard v euroformátu ze 6 dílů), CLV poster (abribusy), bigboardy a veškeré velkoformátové plakáty.

Roland 900 XXL však není jedinou novinkou v provozu této společnosti. Kromě nového ofsetového stroje zde zakoupili i zařízení pro digitální zpracování tiskových forem. Tiskárna Paul Gerin si totiž pořídila k novému stroji od společnosti Creo CtP systém Magnus XXL, pracující ve shodném formátu jako tiskový stroj. Nové instalace by tak společnosti měly přinést nejenom zvýšení produktivity, ale také kvality zpracování, zahrnující například možnost tisku v rastroch okolo 200 lpi.

převzato z časopisu Svět tisku

POLYGRAFICKÝ SLOVNÍK

Halo efekt - vzniká přehnaným nastavením ostrosti. Okolo vrcholových světél se vytváří kruhy a obraz tak vykazuje méně detailů.

Harmonikové skládání je střídavé překládání archů v souběžných lomech.

Heliogravura, někdy též zvaná fotogravura, je rytina zhotovená pomocí světla. Její vznik je datován na rozhraní let 1878-79. Jedná se o přechodovou techniku mezi akvatintou a moderním hlubotiskem. Vynálezcem je český malíř Karel Klíč (*1841 v Hostinném).

Hieroglyfy - vznikaly asi před pěti tisíci lety jako písmo obrázkové, které bylo postupně výtvarně zjednodušováno. Používalo se při rytí nápisů do stěn paláců a chrámů - proto také "písmo posvátných rytin"

Hieratické písmo - staroegyptské kněžské písmo - vycházelo z hieroglyfů, ale bylo zjednodušeno až k formám abstraktních značek - asi 600 znaků.

High Key předloha - patří do oblasti problémových předloh, kdy obraz na základě motivu je velmi světlý a vykazuje jen málo kontrastu. Příkladem je bílé oblečení na sněhu.

Hladká sazba - je sazba z jednoho druhu, řezu a stupně písma sázená na jednotnou šíři s jednotnou zarážkou a jednotným řádkovým prokladem. Využíváme ji především při sazbě knih, novin a časopisů.

Hlavička

a) graficky upravený název novin nebo časopisu, dotváří jeho charakter, je vlatně logem, doplněným vydavatelskými údaji

b) horní část tabulky s textem odděleným linkami na jednotlivé rubriky - oka.

Hlubotisk - tisk z hloubky, při němž se tisková barva přenáší na potiskovaný materiál z vyhloubených míst tiskové formy (jamek) po odstranění barvy z netiskoucích míst pomocí stěrače.

Hřbetník - proužek lepenky nebo kartónu přilepený na vnitřní rubovou stranu potahu mezi přední a zadní desky - jeho šíře závisí na síle knižního bloku.

Hřbetní značka - znaménko vytištěné v lomu mezi první a poslední stránkou knižní složky - po složení a snesení vznikne na hřbetě knižního bloku postupná řada značek, usnadňující optickou kontrolu pořadí a počtu složek.

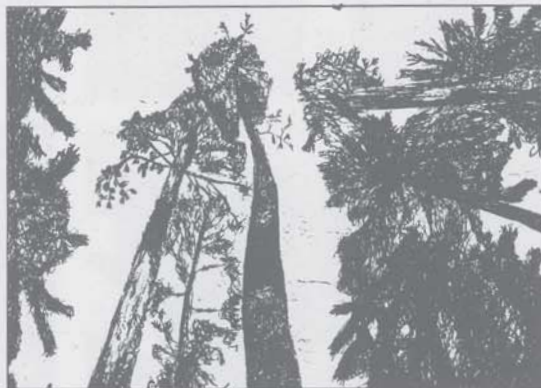
Husník Jakub - pražský rodák v roce 1868 vynalezl tiskovou techniku světlotisk. Cílem této techniky je reprodukovat tóny fotografie bez narušení autotypickou sítí. Výhodou techniky je věrné zobrazení tonové předlohy - faximile.

Zpracoval -iša-

Pekař

U nás na základní škole v Rumburku máme staršího pana učitele na tělocvik jménem Pekař. Vždycky běhá po škole a nabízí nám své soutěže. Každému by byly lhostejné, jen kdyby se nehrálo o žvýkačku HUBA-BUBA.

Jednou o prázdninách za námi přijel vykoupat se v rybníku Racek. Zatím co my, celá parta, znučeně lelkovali u ohniště, náš děda s panem Pekařem se za plotem na verandě dobře bavili u studené dvanáctky. Za chvíli na nás zavolal pan Pekař: „Kluci, pojdte sem, něco pro vás mám.“ A my se zvedli se slovy, že aspoň nebude nuda. A nebyla – musím přiznat. Po té, co jsme za ním přiběhli, vytáhl ze své tašky hry v podobě zakroucených hřebíků, které se od sebe dají oddělit jen jedním logickým způsobem. Pan učitel, aby nám dokázal, že to fakt jde, obrátil se k borovici, řekl: „Nekoukat!“, rozebral hřebíky od sebe, ukázal je zvlášť, a pak se zase obrátil a záhadně je zašněroval opět k sobě. Ondra chytl ty dva hřebíky a přemýšlel. Protože měl s sebou Pekař více podobných her, spustili jsme Ondru na chvíli z očí. Až za okamžik jsme si náhle všimli, že ty hřebíky dostal Ondra od sebe. Všichni jsme se divili, jak to dokázal. Pan učitel mu dal „žvejkačku“, o kterou se hrálo a řekl: „Ták, tady máš žvýkačku HUBA-BUBA a teď nám řekni, jak jsi to udělal.“ Ondra si strčil „žvejku“ do pusy a odpověděl: „No, vyrval.“ Pekař na to hnedka: „Ježší, ale to nesmíš, vždyť jsi to málem rozbil.“ A tak tato příhoda pro něj nedopadla dobře. Legračně ale vypadalo, když pan Pekař opravoval tuto hru a Ondra se na něj díval a u toho klidně žvýkal.

-les-

HONZÍK-oběť party

Nejmladší z naší party býval Honzík, s kterým jsme si nejednou užili. My kluci máme velký smysl pro humor, a tak jednou, když byl ještě Honzík malý, jsme si z něj udělali „srandu“. Nejdřív jsme ho přesvědčili a povýšili, že je pan inspektor, a pak po něm chtěli, aby změřil hloubku v našem rybníku. Když jsme k němu došli, mysleli jsme si, že bude mít Honzík námitky, ale když neměl, tak jsme ho nechali. Já řekl: „Pane inšpektore, zkuste to tady.“ Vlezl do vody v montérkách a odpověděl: „Hmm, po kolena, ale teď počkejte, já jdu ven.“ Když vylezl na

břeh, hned si sundal holiny, vylil z nich vodu a potom zase zahučel tak, kam jsme mu to zrovna doporučili. Nakonec to dopadlo tak, že byl skoro u skákadla a my z dálky slyšeli: „Po krk!!!“ „Ajajajaj, tak tentokrát jsme to trochu přepískli“, říkali jsme si už dost nejistě. Připomínám, že tento den nebyl moc na koupání. Když všichni došli na naši parcelu a já za nima, seděli tam u nás na verandě teta a strejda Bechovi s našimi rodiči. Teta hned nadávala: „No prosim tě! Cos dělal?“ My z toho vyvázli, jenom Honzík dostal vynadáno. I když jsme ho měli původně na hlídání.

-les-

Ř	F	R	O	D	S	N	R	A	V	P
P	S	O	B	E	S	L	A	V	L	O
A	B	M	E	Č	Í	K	O	O	I	U
K	V	O	Ř	Í	T	N	U	H	B	S
M	Ř	Ř	L	N	E	N	A	I	E	T
E	A	E	C	Š	Y	R	K	L	R	E
L	M	B	Č	S	A	B	A	B	E	V
N	I	E	R	A	C	E	K	M	C	N
Í	Z	CH	V	O	N	K	U	L	Š	A
K	K	O	P	Y	S	T	Y	A	T	H

REIMAR - část 2

Z minulého dílu. Jistý Reimar se jako každý den vracel domů z hospody v podnapilém stavu. Nikdy by byl nečekal, že by se mu mohlo přihodit něco tak zvláštního a nevídaného jako ten osudný večer. Večer, kdy se stal Poznamenaným... „Poslední naděje, říkáte?“ „Ano poslední“, odpověděl zakuklenec. „Ne, to nemůže být pravda, ne, prostě nemůže. Už nikdy se ani jedním okem po lahvi piva nepodívám.“ „Reimare už není čas, pojd s námi a budeš v bezpečí“, řekli oba jakoby jedním hlasem. Reimar se podíval na zvláštní znamení vypálené na jeho ruce a řekl: „Ne, kdo si vůbec myslíte, že jste, no? Přijdete si sem a vybalíte na mě, že jsem poznamenaný a bůhví, co si ještě vymyslíte. Mě ale nedostanete, protože já nejsem včerejší, já vím, jak to tu chodí. Přijdou k člověku do bytu a začnou ho šálit těma svejma řečma a pak si ho odvedou a někde v lese ho zamordují. Ne, ne, já nikam nepůjdu a navíc jsem v bezpečí, vždyť co by se mi mohlo stát, jsem v naprostém bezpečí.“ Jen to dořekl, nějaká věc proletěla oknem a minula mu hlavu jen o pár centimetrů. Reimar vykřikl a vrhl se k zemi. Jeden ze zakuklenců vydal podivný zvuk, jako když vrčí pes a vrhl se k oknu, aby se podíval, co se to děje, a pak náhle vykřikl: „Artabanští jezdcí, už je to tady, jedou si pro tebe. Reimare, jsi poznamenaný a musíš být zachráněn. Pojd a budeš v bezpečí.“ Mezitím jim nad hlavami proletělo několik zapálených šípů a ty se zapíchaly do protější stěny pokoje a začaly rozšiřovat oheň po celé stěně. Reimar zaupěl a křikl na zakuklence: „Jdu s vámi, tady je to vo kejhák.“ Druhý ze zakuklenců natáhl ruku a uchopil Reimara za pásek od kalhot a zamumlal podivná nesrozumitelná slova. V tom okamžiku, kdy je vyslovil, Reimar jakoby usnul. Měl prazvláštní sen, jakoby letěl v proudu barev, různé se protínajících barevných proudů, a pak se náhle probudil. Ležel jak široký tak dlouhý na zemi v jakémsi pokoji a u něho stál ten zakuklenec, který udělal to, co Reimar viděl jen v těch nejdivočejších snech. „Jsi v pořádku Reimare?“ otázal se. „Jo, to bude dobrý, já to přežiju.“ „Pojď, určitě jsi z toho zmatku vyhládlý a vytáhl z kapsy velký zlatý klíč a odemkl jím mohutné dveře. Jakmile Reimar vstoupil, ucítil vůni teplého jídla. „Dej se do jídla, Reimare.“ Reimar přisedl ke stolu a dal se do jídla...

Pokračování příště

OSMISMĚRKA

Jedna z prvních rockových (skvělých) kapel

VARNSDORF, MĚLNÍK, ŠLUKNOV, KŘEČ, DĚČÍN, LIBEREC, HUNTÍŘOV, RAMŠ, KOPYSTY, RACEK, ŠENOV, LIHOVA, POUSTEVNA, LOUNY, CHEB, SOBĚSLAV, KAPR, MĚČÍK, MOŘE, ZIMA

Den otevřených dveří na SOUp Rumburk - 3. prosince 2004

Více jak padesát zájemců spolu s rodiči se v průběhu **Dne otevřených dveří** přišlo informovat o možnostech studia, učebních plánech, přijímacím řízení, zajímali se o vybavenost i náplň odborného výcviku a prohlédli si také domov mládeže. -iša-

Jak vypadá pracovní den na dílnách odborného výcviku?

